

РЕШЕНИЕ

№ 3766

гр. София, 27.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 27.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7063** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. АПК, във вр. чл. 124 от ЗДСл.

Постъпила е жалба от С. К. Б. със съдебен адрес : гр.С., срещу Заповед № 411 от 15.09.2010г. на П. на Н. С. И., с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл, ѝ е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", Заповед № 413 от 15.09.2010г. на същия орган, с която е преустановено вътрешното съвместителство на жалбоподателката за длъжността „Началник на отдел „Демографска статистика”, дирекция „ДСС” и Заповед № 417 от 15.09.2010г. на П. на Н. С. И., с която на основание чл.107,ал.1, т. 3 от ЗДСл е отнет ранга на служителката. Релевира доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на уволнителната заповед. Жалбоподателката счита,че е налице нарушение на разпоредбата на чл.93,ал.1 от ЗДСл, тъй като в хода на дисциплинарното производство не са ѝ искани обяснения във връзка с вмененото ѝ нарушение. Твърди, че липсват факти относно наличието на субективната страна – вина, както и че вменените на жалбоподателката дисциплинарни нарушения не са конкретизирани по време и начин на извършване. Касателно останалите две оспорвани заповед, в жалбата се навеждат доводи за тяхната материална незаконосъобразност с оглед приложението съответно на чл.16 ЗДСл и чл.108, ал.2 ЗДСл, с оглед факта, че същите са следствие на уволнителната. Моли съдът да отмени административните актове. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът по жалбата – П. на Н. С. И. -С., чрез процесуалния си представител – адв. Й оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразност на обжалвания индивидуален административен акт, на основание чл. 168 АПК, съдът приема следното:

Жалбата е допустима - подадена е в рамките на 14-дневния срок, течащ от връчването на всеки от оспорваните актове поотделно (15.09.2010г. и 16.09.2010 г. за последната заповед), от надлежно легитимирано лице - адресат на издадената заповед. Оспорва се акт, подлежащ на съдебен контрол.

Оспорената заповед № 411 от 15.09.2010г. е издадена от П. на Н. С. И. и с нея на жалбоподателката като държавен служител е наложено, на основание чл. 90, ал. 1, т.5, вр. чл. 89, ал. 2, т. 1 и т.5 ЗДСл дисциплинарно наказание „уволнение”.

С оспорената заповед № 413 от 15.09.2010г. на същия орган е преустановено вътрешното съвместителство на жалбоподателката за длъжността „Началник на отдел „Демографска статистика”, дирекция „ДСС”, а със Заповед № 417 от 15.09.2010г. на П. на Н. С. И., на основание чл.108, ал.2 , вр. чл.107,ал.1, т. 3 от ЗДСл е отнет ранга на служителката.

Първите две оспорени заповеди са издадени на 15.09.2010г. и връчени на наказаното лице лично на същата дата, докато Заповед № 417 е издадена на 16.09.2010г. и няма данни кога е връчена на жалбоподателката.

Със Заповед № 157/30.05.2000г. на П. на Н. С. И. , жалбоподателката е била назначена на длъжността „главен експерт” в НСИ, по-късно е преназначена респ. е заемала длъжността „началник сектор” в сектор „Статистика на миграцията и равните възможности”, отдел „Демографска статистика” в Дирекция „Демографска и социална статистика”/ видно и от заповед № 341/26.07.2010г./

Със Заповед № 145/20.04.2010г. и последваща заповед № 369/26.07.2010г. на жалбоподателката е наредено да заема и длъжността „началник в отдел” отдел „Демографска статистика” в Дирекция „Демографска и социална статистика” по вътрешно съвместителство за срок три месеца или до провеждане на конкурс и заемане на длъжността.

Производството срещу жалбоподателката е инициирано по повод от доклад № 93-М-71/13.09.2010г. на Инспектората на НСИ. Видно от цитирания доклад, въз основа на заповед № РД 07-680/09.09.2010г./ лист 118 от делото/ е извършена цялостна проверка за причините, довели до създаването се напрежение около пробното преброяване на населението и жилищния фонд, както и на допусналите това длъжностни лица. Съгласно т.2 от Доклада и във връзка със случая, е вменена и отговорността на жалбоподателката.

Със заповед № РД-07-688 от 14.09.2010г. на П. на НСИ е наредено свикването на дисциплинарен съвет по приложената преписка/ без да е уточнен номер на преписката или да са посочени лицата срещу които се свиква съвета/.

С писмо № 93-00-34 от 14.09.2010г. П. на НСИ на основание чл.93, ал.1 ЗДСл е поискал писмени обяснения от жалбоподателката относно причините довели до

създаването се напрежение около пробното преброяване на населението и жилищния фонд, като на същата дата жалбоподателката е депозирала такива с вх.№ 93-00-34 . В писмените обяснения Б. подробно е изложила своето становище и причини от необходимостта от прилагането на процесните номенклатури , на само по време на пробното преброяване.

С писмо изх.№ 93-00-35 от 14.09.2010г. на П. на Дисциплинарния съвет при НСИ е насрочено заседание на същия, за 24.09.2010г. от 15.00 часа.

С Решение на Дисциплинарния съвет на Н. С. И. по дисциплинарно дело № 3 е прието, че жалбоподателката е извършила дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл като не е изпълнила служебните си задължения пряко произтичащи от длъжностната характеристика от т.1 до т.3 вкл. и т.6 и т.7 и задълженията си от длъжностна характеристика на началник сектор „Статистика на миграцията и равните възможности” и е направено предложение да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение” по чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл.

В оспорената заповед наказващият орган се е позовал на Решението от 14.09.2010г. на Дисциплинарния съвет на НСИ и на писмените обяснения на жалбоподателката /депозирани в деня на решението на Дисциплинарния съвет/, въз основа на която приел за установена следната фактическа обстановка, а именно, че: 1/ Като и.д. началник отдел „Демографска статистика” С. Б. е взела самостоятелно решение за предоставяне на ръководителя на проекта за разработване и внедряване и експлоатация на ИС”Преброяване 2011”, г-жа Павлина Паскалева, вътрешна номенклатура по въпроси 10 „Етническа група”, 11а „Майчин език”, 11б „Какви други езици ползва лицето” и 12 „Вероизповедание”, които са в нарушение на утвърдената преброителна карта за пробното преброяване 2011 година, както и 2/ Не е спазила изискванията за съгласуване с директора на дирекция и с ресорния зам.-председател, като всичко това е довело до създаване на напрежение в обществото и за отправяне на тежки обвинения към НСИ от политически партии, медии и граждани.

Прието е, че нарушението е извършено виновно с форма на вината „по непредпазливост”.

По преписката е приложена и докладна записка на Началник отдела „С. метаданни, класификации и стандарти” –П П, от което е видно , че на 30.07.2010г. жалбоподателката ѝ е изпратила съответните номенклатури за етническа група по електронна поща.

Приложени са длъжностна характеристика за длъжността „началник сектор” в сектор „Статистика на миграцията и равните възможности”, отдел „Демографска статистика” в Дирекция „Демографска и социална статистика” и „началник отдел” в отдел „Демографска статистика” в Дирекция „Демографска и социална статистика”, с които жалбоподателката се е запознала съответно на 24.05.2009г. и 20.04.2010г.

Не се спори, а и е видно от писмените доказателства по делото, че жалбоподателката С. Б. е държавен служител, заемала длъжността „началник сектор” в сектор „Статистика на миграцията и равните възможности”, отдел

„Демографска статистика” в Дирекция „Демографска и социална статистика” и по съвместителство е изпълнявала и функциите на и.д. „началник отдел” в отдел „Демографска статистика” в Дирекция „Демографска и социална статистика - Директор на ДБТ-П. Съгласно длъжностната характеристика и за длъжността „началник отдел”, връчена и подписана от жалбоподателката на 20.04.2010г., на цитираната длъжност са подчинени конкретно изброени длъжности, посочени са преките му задължения - ръководи ,организира и участва цялостно в разработването и провеждането на политиката на НСИ в областта на демографията и всички свързани с това проблеми, част от които дейности в по-малък мащаб извършва и като „началник сектор”, вкл. и да взима самостоятелни решения при изпълнение на своите задължения.

По делото е приета цялата административна преписка, вкл. и допълнително представените в хода на процеса доказателства от ответника по опис.

Разпитани са в качеството им на свидетели Ц М Н и И Й Б.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

По отношение на Заповед № 411/15.09.2010г. на П. на НСИ:

Обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 92, вр. с чл. 6, ал. 2 и ал. 3 ЗДСл, дисциплинарните наказания са налагат от органа по назначаването (в случая П. на НСИ – С./). Следователно оспорената заповед е издадена от надлежен орган, имащ териториална и материална компетентност.

От значение за процесуалната законосъобразност на оспорения акт е спазването на процедурата при издаването му, на формата на акта и съдържанието му относно съществените реквизити на заповедта. Процедурата е уредена в раздел II на ЗДСл.

В този смисъл основателно е възражението на жалбоподателката за опорочена процедура , предвид неизслушването ѝ съгласно императивната разпоредба на чл.93,ал.1 ЗДСл. При липсата на доказателства за проведена процедура по чл. 93, ал. 1 ЗДСл (досежно изслушването и писмените обяснения), съставът на АССГ намира, че наложеното дисциплинарно наказание подлежи на отмяна, без да е необходимо да се разглежда спорът по същество (чл. 93, ал. 2 ЗДСл). Дори в оспорваната заповед формално да беше посочено, че държавният служител да е бил изслушан, както че са му са снети писмените му обяснения, което в процесния казус не е така ,не обвързва съда при липсата на каквито и да е доказателства, установяващи това. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно, за да бъде издадената в съответното дисциплинарно производство законосъобразна заповед. Посоченото нарушение е достатъчно да обоснове незаконосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" и нейната отмяна. Нормата на чл. 93, ал. 1 ЗДСл е императивна и неспазването на което и да било от изискванията, регламентирани кумулативно с нея, води до опорочаване на цялото административно производство за налагане на дисциплинарно наказание. Този извод безспорно следва от новелата на чл.

93, ал. 2 ЗДСл. Възпроизведените норми гарантират правото на защита на лицето във връзка с провеждане на дисциплинарното производство и то по повод на конкретно предлаганото дисциплинарно наказание. Неизпълнението на така установените процесуални действия винаги представлява съществено процесуално нарушение, което води до незаконосъобразност на издадения административен акт. В този смисъл по делото липсват изобщо данни жалбоподателката да е била поканена за изслушване. Освен твърденията на св. Н в с.з. на 27.06.2011г., на които съдът не дава вяра с оглед служебната му зависимост от органа, както и субективизма му продиктуван от факта, че е бил Председател на Дисциплинарния съвет, липсват каквито и да било други доказателства в този смисъл т.е. няма приложен протокол от изслушване или от заседанието на Дисциплинарния съвет, от който да е видно, че жалбоподателката се е явила и е била изслушана по задължителния законов ред, **поради което оспорваната заповед следва да бъде отменена само и единствено на това основание, без да се разглежда спора по същество.**

Въпреки така изложеното, обаче, предвид служебното начало и задължението на съда да обсъди изцяло оспорвания акт, в конкретния случай, макар да е достатъчното като основание за отмяна на оспорваната уволнителна заповед нарушението на чл.93 ЗДСл, съдът намира, че следва да бъде посочено и следното:

Оспорената заповед е издадена в нарушение на изискванията за форма съгласно чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл. Съгласно чл. 97, ал. 1 ЗДСл, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва да е писмена, мотивирана, да съдържа реквизитите по т. 1 - 7. Процесната заповед е издадена в писмена форма. Формално съдържа и всички необходими реквизити. Що се отнася обаче до описанието на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават - съдържание по чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл - съдът намира, че липсва конкретизация. Изложението, представляващо фактически основания на заповедта, е най-общо и декларативно.Посочен е период на извършване на нарушението, без да се конкретизира какви са точните действия или бездействия на жалбоподателка, с които е извършила вменените й нарушения, а именно, на първо място, че в качеството си на и.д. началник отдел е взела самостоятелно решение за предоставяне на ръководителя на проекта за разработване и внедряване и експлоатация на ИС"Преброяване 2011",г-жа П П, вътрешна номенклатура по въпроси 10 „Етническа група”,11 а „Майчин език”, 11б „Какви други езици ползва лицето” и 12 „Вероизповедание”, които са в нарушение на утвърдената преброителна карта за пробното преброяване 2011 година. По делото липсват каквито и да било данни и доказателства жалбоподателката да е разработила и утвърдила преброителна карта, както и сама еднолично да е определила етническите групи по тази карта. Дори изпратената по електронна поща на 30.07.2010г. до началника на отдел „СМКС” П П формуляр на анкетна преброителна карта, не е индиция за факта, че същата е изготвена от

жалбоподателката. По отношение на второто вменено на Б. нарушение, настоящият съдебен състав намира, че същото е бланкетно формулирано, тъй като от приложените по делото документи, липсват доказателства жалбоподателката изобщо да е имала задължение за съгласуване каквото и да било с директора на дирекцията и с ресорния заместник – председател. От оспорвания акт не става ясно и точно какво напрежение е било създадено и какво по –специално е отношението и връзката на длъжността на жалбоподателката по отношение на това напрежение. Именно без да е изследван въпроса за горесцитираните обстоятелства, дисциплинарно наказващия орган е приел, че вина за изготвената вътрешна номенклатура по въпроси 10 „Етническа група”, 11 а „Майчин език”, 11б „Какви други езици ползва лицето” и 12 „Вероизповедание” и изпратената справка има именно жалбоподателката, тъй като сама еднолично е взела решение за това. Не е посочено и съответно индивидуализирано и какво е следвало да съгласува същата и по силата на кой акт е вменено това ѝ задължение.

В обжалваната заповед най-общо е посочено нарушението на жалбоподателката „взела еднолично решение”, което обаче не се индивидуализира по начин на извършване и време, вкл. и посочване на конкретно нарушени задължения. Изводът е, че обжалваната заповед фактически е постановена без мотиви - съществен порок на формата, тъй като се накърнява правото на защита на наказвания служител, който практически не е известен за причините, довели до санкционирането му, и е лишен от възможност да ангажира доказателства, опровергаващи изложеното от административния орган.

Гореизложеното обосновава извода за отмяна на обжалваната заповед, поради допуснато съществено процесуално нарушение при издаването ѝ - липса на мотиви по фактическите основания за издаването ѝ, представляващо и липса на задължителен реквизит от формата ѝ - чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл.

При тези общо формулирани и обобщени фактически основания, съдът не може да направи проверка относно законосъобразността на акта по същество, а именно - има ли и в какво се състои нарушението на служебни задължения – вземане на самостоятелно решение за предоставяне на ръководителя на проекта за разработване и внедряване и експлоатация на ИС”Преброяване 2011”, г-жа Павлина Паскалева, вътрешна номенклатура по въпроси 10 „Етническа група”, 11 а „Майчин език”, 11б „Какви други езици ползва лицето” и 12 „Вероизповедание”, които са в нарушение на утвърдената преброителна карта за пробното преброяване 2011 година, както и неспазване изискванията за съгласуване с директора на дирекция и с ресорния зам.-председател. Тази проверка следва да е за конкретна за посочения в заповедта случай, при която следва да се установи нарушение, на първо място, изготвяла ли е жалбоподателката анкетна карта, след което по какъв начин е взела решение респ. как е обективирала същото за използване на определени етнически номенклатури в нея, както и в какво се състои и налице ли е било, съответно не е ли било налице, задължение за съгласуване с директора на дирекция и с

ресорния зам.-председател на всичко, с оглед нецитирането на конкретно такова в заповедта. В доказателствена тежест на издателя на заповедта, така, както му е указано по реда на чл. 170, ал. 1 АПК, е и установяването наличието на фактическите основания за издаване на заповедта. Единственото доказателство, на което ответникът се позовава при издаване на оспорената заповед, са констатации, направени в становището на Инспекцията на Дисциплинарния съвет, но то е много общо. Наказващият орган не е събирал други доказателства, не е проверявал изнесеното в становището, още повече, че в същото се отнася до създалото се напрежение, но не и до връзката на това напрежение с поведението респ. служебните задължения на жалбоподателката.

Следователно с оглед горното, съдът намира, че описаната в оспорваната заповед фактическа обстановка не се подкрепя от събраните в хода на дисциплинарното производство писмени доказателства. Оспорената заповед не съдържа подробни мотиви с оглед изводът за извършено от жалбоподателката дисциплинарно нарушение респ. налагане на същата най-тежко дисциплинарно наказание «уволнение», като този извод не е обоснован при съвкупна преценка на доказателствата, събрани от дисциплинарно-наказващия орган. Същият не е изследвал обстоятелствата, изложени в писмените обяснения на жалбоподателката, приети преди два дни преди налагане на наказанието и станали именно повод за издаване на оспорваната заповед. Всичко това е една индичия за един необоснован от страна на дисциплинарно-наказващия орган извод относно вменените на С. К. Б. нарушения.

С оглед горното настоящия състав намира, че административния орган в хода на дисциплинарното производство не е събрал достатъчно доказателства, поради което е издал един немотивиран акт.

По тези съображения, настоящият състав намира, че жалбата е основателна и обжалваната заповед е незаконосъобразна.

Касателно обективно съединените искания на жалбоподателката за отмяна на Заповеди №№ 413/15.09.2010г. и № 417/16.09.2010г. на П. на НСИ, съдът намира същото за основателно. Предвид факта, че цитираните заповеди са вследствие на уволнителната заповед № 411/15.09.2011г. на П. на НСИ, като издадени по повод и във връзка с нея, като и обстоятелството, че в изложените по-горе мотиви настоящият състав приема същата за незаконосъобразна и счита, че следва да бъде отменена, следва да бъдат отменени като незаконосъобразни и останалите две обжалвани заповеди, а именно: Заповед № 413/15.09.2010г., с която се прекратява служебното правоотношение на жалбоподателката по съвместителство и Заповед № 417/16.09.2010г. на П. на НСИ, съгл. която се отнема ранга на същата.

С оглед изхода на спора следва да се уважава искането на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски в размер на 500 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

По жалба на С. К. Б. със съдебен адрес : гр.С., **ОТМЕНЯ Заповед № 411 от 15.09.2010г.** на П. на Н. С. И., с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл, ѝ е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", **Заповед № 413 от 15.09.2010г.** на същия орган, с която е преустановено вътрешното съвместителство на жалбоподателката за длъжността „Началник на отдел „Демографска статистика”, дирекция „ДСС” и **Заповед № 417 от 15.09.2010г.** на П. на Н. С. И., с която на основание чл.107,ал.1, т. 3 от ЗДСл е отнет ранга на служителката.

ОСЪЖДА Агенцията по заетостта да заплати на С. К. Б. със съдебен адрес : гр.С., У.”2. А.” № 19 сумата от 500 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: